

မြန်မာပြန်သုတ်အမှာ

အန်းဒါးဆင်း၏ ပုံဝတ္ထုများနှင့်ပတ်သက်၍ မြန်မာနိုင်ငံတွင် စိတ်ဝင်စားမှုများစွာ ရှိကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၁၉၄၁ ခု၊ ဇွန်လ(၁၈)ရက်စွဲဖြင့် ထိုစဉ်က 'မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရ ဘာသာပြန်ဌာန၊ တိုင်းပြည်ရေးရာ (မြန်ကြားမှုဝန်ရုံး' က ဦးညွန့်ဘီအေ၊ ဘီအယ်လ်) ပြန်ဆို၍ ဦးအုန်းဖေ(ဘီအေ)တည်းဖြတ်သော အန်းဒါးဆင်း၏ ပုံဝတ္ထု (၁၂)ပုဒ်ကို 'မာလာဝေဒနာနှင့်အခြားဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များ' အမည်ဖြင့် စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ် ပြု၍ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင် ပြုစုသော ကျောင်းသုံးမြန်မာဖတ် စာအုပ်များတွင်လည်း အန်းဒါးဆင်း၏ပုံဝတ္ထုအချို့ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ပြီးခေတ်တွင်လည်း အန်းဒါးဆင်း၏ ပုံဝတ္ထုအချို့ကို ကြည်အေး၊ မြသန်းတင့်၊ တက်တိုးစသော စာရေးဆရာများက ဘာသာပြန်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၆၇ခု၊ မေလ(၁) ရက်တွင် ကာတွန်းအောင်ရှိန်ပြန်ဆို၍ ကျောက်ဆည်စောပုံ တည်းဖြတ်သော အန်းဒါးဆင်း ပုံဝတ္ထု (၉)ပုဒ်ကို (အန်းဒါးဆင်းဒဏ္ဍာရီများ)အမည်ဖြင့် ခေတ်သစ်စာပေမှစာအုပ် ထုတ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၆၆-ခုတွင် အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်မှ Hans Andersen's Fairy Tales စာအုပ်ကိုငှား၍ဖတ်ကြည့်ရာ ထိုပုံဝတ္ထုများကို ချက်ချင်းချစ်သွားလေ သည်။ ကိုယ်တိုင်နှစ်သက်ရုံမက မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်များကိုလည်း ရသမျှပေ ခံစား စေလိုသော စေတနာဖြစ်လာ၍ ထိုပုံဝတ္ထုများကို ဘာသာပြန်ပါသည်။ အခြားအလုပ် ကိစ္စများလည်းများ၍ လေးပုဒ်သာ ပြီးအောင်ပြန်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုနောက် ထိုစာအုပ် များနှင့် စာရေးသူမှာ မယ်တစ်ရွာ မောင်တစ်မြို့ ဖြစ်သွားခဲ့သောကြောင့် (၂)နှစ်ကျော် ကြာမျှ အဆက်ပြတ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၉-ခုတွင် ပြန်လည်ဆုံဆည်းကြပြီး အန်းဒါးဆင်း ပုံဝတ္ထုများကို ဆက်လက်ဘာသာပြန်ခဲ့ရာ ၁၉၇၃-ခု၊ အောက်တိုဘာလတွင် ပုံဝတ္ထု

(၁၇)ပုဒ်ကို 'ရေသူမကလေး' အမည်ဖြင့် ပထမဆုံးစာအုပ်အဖြစ် သစ္စာစာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစာအုပ်မှာ ဘာသာပြန် အမျိုးသားစာပေဆု ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၄-ခု၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် အန်းဒါးဆင်းပုံဝတ္ထု (၁၈)ပုဒ်ကို 'သဲကုန်းမိုးမိုးလွမ်းမိုးမိုး' အမည်ဖြင့် ဒုတိယစာအုပ်အဖြစ် ဦးဖေမောင်တင်တို့၏ ရွှေထီးစာပေနှင့်သိန်းဆုမှ ဖြန့်ချိ ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၅-ခု၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ပုံဝတ္ထု(၂၃)ပုဒ်ကို 'မိုးမေပင်ကြီးအောက်မှာ' အမည်ဖြင့် တတိယစာအုပ်အဖြစ် ဦးဖေမောင်တင်တို့၏ ရွှေထီးစာပေနှင့် သိန်းဆုမှ ဖြန့်ချိခဲ့ပါသည်။ ၁၉၈၂-ခု၊ မေလတွင် ပုံဝတ္ထု (၁၈)ပုဒ်ကို 'အင်းတော်ရှင် သမီး' အမည်ဖြင့် စတုတ္ထစာအုပ်အဖြစ် မြစ်သလ္လာစာပေမှထုတ်၍ ဦးစံလှမှ ဖြန့်ချိခဲ့ပါ သည်။ ၁၉၉၁-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ပုံဝတ္ထု (၁၈)ပုဒ်ကို 'ရေခဲနတ်ဒေဝီ' အမည်ဖြင့် လောကသစ်စာပေမှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ပါသည်။

အန်းဒါးဆင်းပုံဝတ္ထုများကို ဘာသာပြန်သောလုပ်ငန်းမှာ ၁၉၇၆-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၂၄)ရက်နေ့တွင် လုံးဝပြီးဆုံးပါသည်။ ပုံဝတ္ထုစုစုပေါင်း (၁၈၉)ပုဒ် ရှိပါသည်။

ယင်းတို့ကို အပြည့်အစုံထုတ်ဝေသော နိုင်ငံဟူ၍ ကမ္ဘာမှာပင် ရှားလှပါသည်။ အချို့အဝက်ရွေး၍ ထုတ်ကြသည်သာများပါသည်။ စာရေးသူကား မြန်မာနိုင်ငံတွင် အပြည့်အစုံထုတ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပထမဆုံးအချက်မှာ စာရေးသူသည် မိမိကြိုက်နှစ်သက် အရသာတွေ့မိသော စာများကို မိမိနည်းတူ ခံစားကြရစေရန် မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်ထံ ပေးလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယနှင့်ပို၍အရေးကြီးသောအချက်မှာ ဤစာအုပ်ကို ပရိသတ်ထံပေးပို့ခြင်း အားဖြင့် မြန်မာပရိသတ်တို့တွင် အခြားအခြားသော အကျိုးကျေးဇူးများစွာတို့အပြင် လူလူချင်း သိနားလည်မှုတိုး၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်မှု ဖွားများ လာပြီးလျှင် ရိုးသားသော လူများရကြီး၏ညီညွတ်မှု ဖြစ်ထွန်းလာစေလိုသော စေတနာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစေတနာမှ ဖြစ်ထွန်းလာနိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးဗိမာန်ကြီးကို တည်ဆောက် ရာတွင် အုတ်တစ်ချပ် သံတစ်ပွင့်ပါနိုင်သော ကောင်းမြတ်သည့် အရည်အချင်းများစွာ တို့သည် အန်းဒါးဆင်းပုံဝတ္ထုများတွင် တည်ရှိကြပါသည်။

အန်းဒါးဆင်းပုံဝတ္ထုများတွင်ဆောင်သည့် စိတ်ဓာတ်များအကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း အကြမ်းအားဖြင့် စမ်းစစ်ရရှိပါ၏ ။

ဤပုံဝတ္ထုများသည် အမှန်ကိုကြိုက်သည်၊ မမှန်သည်ကို ဆန့်ကျင်သည်။ တစ်နည်းဆိုလျှင် သစ္စာတရားကို ရွက်ထားသည်ဟု ဆိုရမည်။ တရားမျှတမှုတက်က ခိုင်မာစွာရပ်တည်၍ တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့ခြင်းကို ပြတ်သားစွာ ဆန့်ကျင်သည်။

ယင်းတို့သည် မေတ္တာကိုကျူးရင်မြတ်နိုးသည်။ မေတ္တာမဲ့ခြင်း၊ မေတ္တာပျက်ခြင်း ကို ဆန့်ကျင်သည်။ မြန်မာတို့နားလည်ကြသည့် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တရားတို့ကို ဖော်ဆောင်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဤပုံဝတ္ထုများသည် သဘာဝအလှ၊ လောကအလှတို့ကို ဖော်ကျူးသည်၊ ချစ်ခင် သည်။ အလှပျက်ခြင်း၊ အကျည်းတန်ခြင်းကို ဝမ်းနည်းသည်။ ရုတ်ချသည်။ လူတို့၏ညီညွတ်ခြင်းကို နှစ်သက်သည်။ ညီညွတ်မှုပျက်အောင် လုပ်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည်။

ရိုးသားခြင်းကို ချစ်သည်။ မရိုးသားခြင်းကို ကဲ့ရဲ့သည်။ အလင်းရောင်ကို ချစ်သည်။ အမှောင်ကို ဆန့်ကျင်သည်။ ထိုနည်းတူ သိပ္ပံပညာတိုးတက်မှုကို လိုလားကြိုဆိုသည်။ ပညာခေါင်းပါး အမှောင်လွှမ်းခြင်းကို ပယ်လှန်သည်။

လူအချင်းချင်းဆက်ဆံရေးတွင် မေတ္တာနှင့်ကိုယ်ချင်းစာတရားကို လက်သုံး ထားပြီး ဆက်ဆံခြင်းကိုနှစ်သက်၍ ကိုယ်ချင်းမစာမနာ နှိပ်စက်ခြင်း၊ သွေးစုပ်ခြင်း၊ ဖိနှိပ်ခြင်းတို့ကို ရုတ်ချဆန့်ကျင်သည်။ ပုံဝတ္ထုရေးသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် သူကိုယ်တိုင် အလွန်တရာ ဆင်းရဲအောက်တန်း ကျလှသော ဘဝမှ စက်စက်ခဲခဲ တက်လာခဲ့ရသူဖြစ်၍ ဆင်းရဲသူ၊ ဆင်းရဲသားများကို အလွန်စာနာမိစွာဖြင့် မေတ္တာချိန်ခွင့်ညှာ စောက်ထိုးထွက်သည်ဟု ယူဆရသည်။

သူပုံဝတ္ထုများသည် ဟန်ဆောင်မှု၊ ဂုဏ်မျက်နှာလိုက်မှုတို့ကို သရော်ထုနှက်၍ ရိုးရိုးနေထိုင်ကျင့်ကြံမှုကို ချီးမွမ်းသည်။

ပုံဝတ္ထုများသည် ဘဝကိုချစ်ခြင်းကို တစ်သမတ်တည်း ဖော်သည်။ သို့သော် သေခြင်းရှေ့တွင်လည်း ခူးတုန်နေသည်မရှိ၊ မိမိတစ်သက်တွင် စိတ်ကောင်းနည်းကောင်း ထား၍ ကောင်းရာကောင်းမှုကို ပြုလာခဲ့သူ ဟူသမျှသည် သေခြင်းကို ကြောက်ဖွယ် မလိုကြောင်း ပြောသည်။

အမှားအယွင်းလုပ်ခဲ့မိခြင်းများကိုပင် (ဘုရားသခင်အနေနှင့်) ကရုဏာရှေ့ထား၍ ခွင့်လွှတ်တတ်ပုံများကို မြသည်။

အန်းဒါးဆင်း ပုံဝတ္ထုတို့သည် ခြုံလိုက်လျှင် ဘဝ၏အကောင်းအဆိုး အဖြစ် အပျက်တို့ကို အရှိအတိုင်းပြောပြီး မျှော်လင့်ချက်၊ ယုံကြည်ချက် အလင်းရောင်များ

ထွန်းဖြာစေ၍ ဘဝရှေ့ဆောင် မီးရှူးရောင်ဟုပင် ပြောရမည် ထင်ပေသည်။ အန်းဒါးဆင်းသည် ဤပုံဝတ္ထုများကို ရေးရာတွင် ရေးဦးပိုင်း၌ ရိုးရာပုံပြင်များကို ပြန်ရေးမှုသဘောပြုခဲ့သည်။ ထိုအခါ ထိုပုံပြင်များကို ကလေးတို့အတွက် ရည်ရွယ်၍ ရေးခဲ့သည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရေးလာရင်း မိမိ၏နှလုံးသွင်းမှုများကို ထည့်၍ထည့်၍ ရေးလာ လေရာ တစ်စတစ်စနှင့် အန်းဒါးဆင်း၏ ကိုယ်ပိုင်ပုံဝတ္ထုရေးဟန် ဖြစ်ထွန်းလာသည်။ ထိုအခါ ယင်းတို့သည် ရိုးရာပုံပြင်များနှင့် မတူတော့။ ဖန်တီးမှုတို့ဖြင့် ဝင်းလက်ပရွန်း လာ၏။ ဝတ္ထုဘက်သို့ပင် ညွတ်လာ၏။ ပုံပြင်၏ စိတ်ကူးလွင့်မှု သဘောကိုလည်း အခြေခံမလွတ်စေဘဲ ဝတ္ထုအင်္ဂါ လက္ခဏာ အတောင်အလက်များ တပ်ဆင်လာသည် ဖြစ်၍ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်ပင် သူပုံတို့ကို ပုံဝတ္ထုဟု သမာသ်ပုဒ် ပြုခဲ့ရတော့သည်။

ယင်းသို့ နောက်ပိုင်းရေးလာသည့် ပုံဝတ္ထုများကား ကလေးများအတွက်ဟူ၍ ပြောမရတော့ချေ။ အကြောင်းအရာနှင့် ဖွဲ့နွဲ့ဟန်ကပင် နက်ရှိုင်းမြင့်မားလာ၏။ စာဖတ် အဆင့်မြင့်သူမှ လှမ်းနိုင်မည့်သဘော ဖြစ်လာ၏။ သို့သော် ယင်းတို့၏ ကောင်းခြင်း တစ်ချက်မှာ ကလေးများအပါအဝင် မည်သူမဆို ယင်းတို့ကိုဖတ်၍ နှစ်သက်မှု ရနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အနက်ကောက်ရေးမှာမှ သူ့အကိုင်းအတာနှင့်သူ သွားပေလိမ့်မည်။ အန်းဒါးဆင်း ကိုယ်တိုင်ကပင် 'ကလေးများအတွက်' ဆိုသော ဝိသေသစကားကို သူပုံဝတ္ထုများရှေ့မှ ဖြုတ်ချပစ်ခဲ့ပေ၏။ ဤသို့အားဖြင့် အန်းဒါးဆင်းပုံဝတ္ထုများသည် 'ကလေးစာပေ' ဘောင်အတွင်းမှာ မနေကြောင်း ထင်ရှားနေပေပြီ။ ပုံပြင်တို့၏ ရှိတတ်မြဲ သဘာဝအတိုင်း စိတ်ကူးယဉ်လောကကို အခြေပြု တည်ဆောက်ထားခြင်းများလည်း မဟုတ်ပါ။ ဒိန်းမတ်စာပေပါမောက္ခ ခေါ်ရောင်က 'အန်းဒါးဆင်း' ပုံဝတ္ထုများထက် 'ပို၍အဖြစ်မှန်ပေါ်တွင် အခြေခံသောစာအုပ်မရှိ' ဟု ဖော်ပြအတည်ပြုသည်။ အန်းဒါးဆင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း 'အဖြစ်မှန်သည် အလှဆုံး ပုံဝတ္ထုဖြစ်သည်' ဟု ပြောခဲ့ လေသည်။

ဤချစ်ဖွယ်ကောင်းသော ပုံဝတ္ထုများသည် ဤကမ္ဘာတွင် လူသတ္တဝါဟူ၍ ရှိနေသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ပုလဲတစ်လုံး ရွှာစိလုံးအဖြစ် ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်း ဆက်၍ ခံနေကြရဦးမည်ဟူသော ယုံကြည်နေမိပါကြောင်း။